

Judecătoria Rădăuți

Dosar nr. 238/86/2019

Completul C6

Termenul de judecată: 03.03.2020

Domnule Președinte,

Subscrisa Asociația Rădăuțiul Civic, cu sediul în Str. Grănicerului, nr. 10, Bl. 1, Sc. A, Ap. 9, Mun. Rădăuți, jud. Suceava, având codul de identitate fiscală 40161723, numărul de înscriere în registrul asociațiilor și fundațiilor: 27019/A/2018, contul bancar RO43RNCB0241161686520001, deschis în RON la Banca Comerciala Romana S.A, având următoarele date de contact - e-mail: radautiulcivic@gmail.com, prin reprezentant **Luca Ciubotaru**, președinte al asociației, formulăm:

CERERE DE INTERVENȚIE ACESORIE

în interesul pârâtului, susținând poziția procesuală a Municipiului Rădăuți, reprezentat legal prin primar Nistor Tătar, cu sediul în str. Piața Unirii nr. 2, jud. Suceava, CIF 4244148.

În fapt, arătăm următoarele:

1. Interesul Asociației Rădăuțiul Civic

Potrivit art. 61 alin. (1) din C. proc. civ. „Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare”, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, „Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți”.

Subliniem că am optat să formulăm prezenta cerere de intervenție accesorie, care din punct de vedere procesual, are **valența unei simple apărări**, invocând **un interes moral, colectiv și public.**

Potrivit art. 5.1. din statutul Asociației Rădăuțiul Civic, aceasta a fost înființată cu misiunea de a dezvolta cetățenia activă pentru binele comunităților locale și pentru îmbunătățirea performanței administrației publice, ca un ONG independent, apolitic și non-partizan. Potrivit aceluiași articol, asociația urmărește derularea de **activități civice**, educaționale, sociale, culturale și de mediu, de **protejare, valorificare și dezvoltare a patrimoniului natural, uman, arhitectural-urbanistic**, cultural și economic al comunităților în care activează.

În luna **ianuarie 2018**, Asociația Rădăuțiul Civic a realizat o amplă analiză¹, reconstituind pentru prima dată în Rădăuți tot parcursul juridic al lacului și insulei Al. Sahia și explicând cetățenilor municipiului Rădăuți cum a ajuns insula în paragină și prin ce operațiuni juridice a trecut din anul 1994 și până în prezent. În urma acestei analize realizată în premieră, în aceeași lună, Asociația Rădăuțiul Civic a inițiat o petiție² semnată de 269 de persoane online și de alte peste 200 de persoane în mod fizic, cerând soluții autorităților locale și solicitând:

- rezilierea contractelor de concesiune nerespectate de către concesionari, adjudecatara ;
- reintrarea în posesia bunurilor de retur și achitarea bunurilor proprii ale concesionarilor, conform contractului;
- reamenajarea insulei și lacului și redarea lor comunității cetățenilor din municipiul Rădăuți;

În luna **ianuarie 2019**, după aceste demersuri civice, **contractul privind lacul Al. Sahia a fost reziliat de Consiliul Local**, iar contractul privind insula Al. Sahia, și anume, suprafața de 250 m.p. situată în Mun. Rădăuți str. 22 decembrie nr. 7, identificat cu nr. cadastral 5150, provenit din conversia Cărții Funciare nr. 13340, a ajuns la termen, în data de 2 ianuarie 2019, **împlinindu-se termenul de 25 de ani pentru care fusese concesiionat**.

În luna **octombrie 2019**, asociația noastră a solicitat Primăriei Rădăuți informații cu privire la demersurile de salvare a acestui spațiu comunitar, iar în luna **februarie 2020**, Asociația Rădăuțiul Civic a explicat cetățenilor din municipiu, într-o analiză, pe larg, evoluția ultimului an în privința lacului³.

În aceste condiții, atât statutul organizației de asociație civică, cât și demersurile realizate până în prezent de aceasta justifică interesul pentru o cerere de intervenție accesorie, în această cauză, **interesul fiind chiar unul public** - un interes ca un loc simbolic al Municipiului Rădăuți să rămână în domeniul public al municipiului, așa cum este în prezent și el să redevină un loc amenajat pentru cetățenii acestui oraș, un simbol al orașului.

Beneficiul adus de o astfel de cerere de intervenție accesorie este cel al apărării unui interes public și a respectării legii, fundament al statului de drept și al societății democratice actuale.

2. Cronologia operațiunilor juridice vizând insula Al. Sahia ce face obiectul prezentului litigiu

2.1. Anul 1994 - concesiunea terenului în discuție pe o perioadă de 25 de ani

¹ Analiza este disponibilă pe pagina web a asociației, la adresa următoare: <http://bit.ly/2TSEjFI>.

² Petiție pentru salvarea insulei și lacului, disponibilă aici: <https://petitieonline.ro/petitie/00566149>.

³ Analiza este disponibilă pe pagina web a asociației, www.radautiulcivic.ro.

În data de 2 ianuarie 1994, terenul de 250 mp ce face obiectul prezentului litigiu a fost concesionat de Primăria Municipiului Rădăuți societății SC Carlos SRL. Potrivit art. III din contract, durata concesiunii a fost de 25 de ani.

În cuprinsul **art. 9** din acest contract, încheiat în data de 2 ianuarie 1994, a fost inserată și o clauză ilegală, prin care se prevedeau următoarele: „*a) încetarea concesiunii prin expirarea duratei se va putea face cu aplicarea art. 14 din Legea nr. 50/91 în sensul ca dacă părțile contractuale își respectă clauzele contractuale, concesionarul achită la datele prevăzute taxele în art. 4 și 5 indexate anual cu rata inflației, după expirarea perioadei de 25 de ani se consideră terenul achitat rămânând în fapt și de drept proprietatea concesionarului*”. Această clauză, pe lângă faptul că era inexactă, referindu-se la terenurile din domeniul privat, era lovită și de nulitate absolută, pentru motivele dezvoltate mai jos, în cuprinsul acestei cereri.

Potrivit HG nr. 1357/2001 privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Suceava, Anexa 5 referitoare la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Rădăuți, la poziția nr. 208 este menționat „**Parc Al. Sahia**”, **cu o suprafață de 13.200 de mp, o suprafață ce cuprinde atât parcul, cât și lacul cu insula Al. Sahia**. Potrivit anexei menționate, terenul în suprafață de 13.200 de mp a fost dobândit de UAT Rădăuți încă din anul 1902, iar legislația aplicabilă este Legea nr. 18/1991, Legea fondului funciar.

Așadar, la fel ca lacul, terenul de 250 de m.p. (insula) s-a aflat mereu în domeniul public al Municipiului Rădăuți, iar aici este o mare diferență pentru că bunurile aflate în domeniul public nu pot fi înstrăinate. Proprietatea publică este protejată de Constituție și de legislația în vigoare și bunurile proprietate publică sunt inalienabile, potrivit art. 136 alin. (4) din Constituție.

2.2. Anul 2009 - concesiunea este transferată către SC Apollo SRL, încheindu-se un nou contract de concesiune

Din cauza datoriilor dintr-o altă afacere, respectivului concesionar (S.C. Carlos SRL) i-a fost pus sechestru pe firmă, iar banca a scos la licitație inclusiv această proprietate, licitație câștigată în anul 2003 de firma SC Apollo SRL.

Într-un evident conflict de interese, **în anul 2009 se încheie un contract între Primăria Rădăuți reprezentată, la acea vreme, de primarul Aurel Olărean și firma S.C. Apollo SRL, administrată de Lacramioara Olărean**, chiar soția domnului primar, prin care se transmite dreptul de concesiune. Primăria transmite dreptul de concesiune ca urmare a faptului că firma Apollo SRL câștigase o licitație în anul 2003, organizată de Biroul Executor Judecătoresc „Lex Imperyon Miron”. Terenul ajunge să fie concesionat de APOLLO SRL pentru o perioadă de 25 de ani, începând din anul 1994, adică pentru perioada **2 ianuarie 1994 – 2 ianuarie 2019**, fără însă ca în respectivul contract să se mai regăsească clauza ilegală referitoare la rămânerea unui teren din domeniul public în proprietatea concesionarului.

2.3. În anul 2016, S.C. Apollo SRL vinde către S.C. AVACONSULTING SRL clădirea de pe insulă

Vânzarea a avut loc în data de 20 aprilie 2016, când SC APOLLO SRL (deținută de Aurel Olărean) a vândut către SC AVACONSULTING SRL Suceava (deținută de Anton Vlad Alexandru, asociat unic) construcția reprezentând patiserie, cofetărie și terasă. Firma Apollo SRL **nu putea să subconcesioneze terenul** (insula în suprafață de 250 de m.p.), fără aprobarea concedentului (Primăria Rădăuți).

Astfel, SC APOLLO SRL a vândut doar construcția și:

- s-a obligat prin contractul de vânzare a construcției să vândă sau să subconcesioneze cele două terenuri, dacă obține acordul Primăriei, respectiv
- dacă nu obține acordul Primăriei, s-a obligat să dea în judecată Primăria.

În data de **2 ianuarie 2019**, concesiunea a ajuns la termen, motiv pentru care **subconcesionarea terenului rămâne chiar lipsită de obiect**. Mai mult, potrivit art. 9 alin. (2) din contractul încheiat în anul 2009, „*la încetarea, din orice cauză, a contractului de concesiune, bunurile ce au fost utilizate de concesionar în derularea concesiunii vor fi repartizate după cum urmează: a) bunuri de retur - teren în suprafață de 250 mp, teren aparținând Primăriei în proprietate; b) bunuri proprii - pentru cele imobile (pereți despărțitori, uși și geamuri termopan, acoperiș, pardoseli, instalația electrică și sanitară etc) vor fi plătite de concedent, iar bunurile mobile vor fi returnate concesionarului*”.

Așadar, **nu numai că terenul în discuție este un bun de retur, aparținând Primăriei Rădăuți, așa cum scrie chiar în contract**, dar și clădirea de pe terenul în discuție, conform contractului, trebuie cumpărată de primăria Rădăuți, la ajungere la termen a acestuia.

În data de 28 ianuarie 2019, S.C. AVACONSULTING solicită recunoașterea unui drept de proprietate asupra acestui teren aflat în domeniul public, bun care chiar în contractul de concesiune este menționat ca aparținând Primăriei Rădăuți.

- 3. Argumentele pentru care cererea de chemare în judecată a SC „AVACONSULTING SRL”, cu sediul în Mun. Suceava, Str. Universității, nr. 24 B, jud. Suceava, reprezentată de asociatul unic și administratorul ANTON Vlad-Alexandru trebuie respinsă ca neîntemeiată.**

3.1. Bunul face parte din domeniul public al UAT Rădăuți

Reclamantul, prin cererea sa introductivă, solicită constatarea dreptului său de proprietate asupra suprafeței de 250 m.p. situată în Mun. Rădăuți str. 22 decembrie nr. 7, identificat cu nr. cadastral 5150, provenit din conversia Cărții Funciare nr. 13340.

Concesiunea publică este un mijloc prin care se valorifică proprietatea publică, prin care se pune în valoare un bun aflat în proprietatea statului sau, în cazul de față, a unui municipiu, Municipiul Rădăuți. Concesiunea publică este prevăzută de Ordonanța de Urgență nr. 54/2006 și printre trăsăturile ei este faptul că bunul concesionat (în cazul nostru, cei 250 de mp de teren), **nu poate fi înstrăinat (vândut), primăria păstrând dreptul de dispoziție asupra lui**. Pentru

a exploata acel bun, concesionarul (în cazul de față, firma Carlos SRL, respectiv SC APOLLO SRL) plătește concedentului (primăriei) o sumă de bani (redevența).

Sub sancțiunea nulității absolute, titularul dreptului de concesiune nu are prerogativa dispoziției juridice asupra bunurilor concesionate. În acest sens, potrivit art. 872 alin. (1) teza a II-a C.civ., „concesionarul nu poate înstrăina și nici greva bunul dat în concesiune sau, după caz, bunurile destinate ori rezultate din realizarea concesiunii și care trebuie, potrivit legii sau actului constitutiv, să fie predate concedentului la încetarea, din orice motive, a concesiunii”.

La expirarea termenului concesiunii, concesionarul este obligat să restituie, în deplină proprietate, liber de orice sarcină, bunul concesionat, inclusiv investițiile pe care el le-a realizat. Bunul concesionat și investițiile poartă denumirea generică de bunuri de retur, având un regim juridic diferit de cel al bunurilor proprii ale concesionarului, cele din urmă revenindu-i de drept acestuia la încetarea contractului de concesiune.

3.2. În cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 557 Cod civil și nici clauze din contractul din anul 1994

În motivarea cererii, **reclamanta invocă prevederile art. 557 Cod civil**, text de lege care reglementează modul de dobândire a dreptului de proprietate privată, făcând parte din Titlul II al Codului Civil, Cap. I care se referă tocmai la proprietatea privată și care nu este incident în cauză.

De asemenea, reclamanta precizează că odată cu dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului constând în spațiu comercial (restaurant, cofetărie, patiserie, terasă și anexe) **i s-a transmis și dreptul de concesiune cu privire la suprafața de 250 m.p** aferent construcțiilor, în baza art. 9 pct. a din contractul de concesiune din 2 februarie 1994, încheiat cu Primăria mun. Rădăuți și în baza disp. art. 14 din Legea nr. 50/1991, susținând aplicarea respectivei clauze potrivit căreia „*după trecerea perioadei de 25 de ani de la data de 2 ianuarie 1994 adjudecatară rămâne de fapt și de drept proprietara terenului concesionat*”.

În primul rând, așa cum am arătat și în cuprinsul punctului 2 din prezenta cerere, în anul 2009 a fost încheiat un nou contract de concesiune cu nr. 14051 din data de 19.10.2009 între Primăria Municipiului Rădăuți și S.C. APOLLO SRL, acesta fiind contractul de referință în prezentul litigiu.

În al doilea rând, clauza invocată de reclamantă din contractul din anul 1994 este **una lovită de nulitate absolută**, deoarece, așa cum rezultă din art. 136 alin. (2) din Constituție, precum și din art. 858 C.civ., **numai statul și unitățile administrativ-teritoriale pot fi titulari ai dreptului de proprietate publică**. Niciun alt subiect de drept (persoană fizică sau persoană juridică, indiferent dacă aceasta din urmă ar fi de drept privat sau de drept public) nu poate fi titular al dreptului de proprietate publică. Împrejurarea că persoane juridice de drept public primesc în administrare bunuri din domeniul public ori că altor persoane juridice sau fizice le sunt concesionate ori închiriate sau le sunt date în folosință gratuită asemenea bunuri nu reprezintă altceva decât modalități specifice de exercitare a dreptului de proprietate publică, **fără însă a transforma un astfel de subiect de drept în titular al dreptului de proprietate publică**, ci numai în titular al unui drept de administrare, de concesionare sau de folosință.

Art. 14 din Legea nr. 50/1991, în forma aflată în vigoare la acel moment, avea următorul conținut: „*Limita minimă a prețului concesiunii se stabilește, după caz, prin decizia prefecturii sau a primăriei, astfel încât să asigure recuperarea în 25 de ani a prețului de vânzare al terenului, în condiții de piață, la care se adaugă costul lucrărilor de infrastructură aferente*”. Acest articol face parte din capitolul II al Legii nr. 50/1991 care se referă la „Concesionarea terenurilor pentru construcții”. Potrivit primului articol din acest capitol, art. 10 din Legea nr. 50/1991, în forma aflată în vigoare în data de 2 ianuarie 1994, „**Art. 10. - Terenurile aparținând domeniului privat al statului sau unităților administrativ-teritoriale, destinate executării de construcții, pot fi concesionate prin licitație publică în condițiile respectării documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobate potrivit.....**” după trecerea perioadei de prezentei legi, și realizării de către concesionar a construcției”. Așadar, în mod evident, art. 14 din Legea nr. 50/1991 viza **terenurile din domeniul privat al municipiului Rădăuți** și nicidecum pe cele din domeniul public, motiv pentru care la finalul celor 25 de ani de concesiune, terenul în cauză nu ar putea „rămâne în proprietatea concesionarului”. În plus, conform art. 5 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 prevede că „terenurile care fac parte din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile”

De asemenea, art. 861 C.civ. prevede, în alin. (1), că „bunurile proprietate publică sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile”, iar, în alin. (2), că „proprietatea asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobândită de terți prin uzucapiune sau, după caz, prin posesia de bună-credință asupra bunurilor mobile”. Dreptul de proprietate publică este **inalienabil**, deci bunurile care alcătuiesc domeniul public **nu pot fi înstrăinate**, sub sancțiunea nulității absolute a eventualului act de înstrăinare.

În egală măsură, se poate observa că **în contractul din anul 2009, clauza lovită de nulitate absolută din contractul invocat de reclamantă (cel din anul 1994) nici măcar nu se mai regăsește**, fiind evident, probabil și pentru semnatari, la acel moment, absurdul situației.

3.3. Prin vânzarea clădirii în anul 2016, S.C. APOLLO SRL nu se putea obliga să vândă un bun ce nu îi aparține, aflat în domeniul public al Mun. Rădăuți

Reclamanta mai arată că prin **contractul de vânzare nr. 833/20.04.2016, SC APOLLO SRL se obligă să înstrăineze către reclamantă terenul menționat, după obținerea acordului primăriei Rădăuți**. Așa cum reiese în mod clar, atât din textele legale invocate, cât și din clauzele contractuale ale contractului încheiat în anul 2009, potrivit art. 7 alin. (3) din contract, „*concesionarul poate subconcesiona bunul ce face obiectul concesiunii, cu respectarea OUG nr. 54/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 22/2007, cu aprobarea concedentului*”.

Așa cum se prevede de dispozițiile art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, abrogată în prezent de Codul administrativ, dar care însă sunt aplicabile cazului de față, „*La încetarea contractului de concesiune concesionarul este obligat să restituie, în deplină proprietate, liber de orice sarcină, bunul concesionat*”. În esență, atributul relevant al dreptului de concesiune asupra unui bun proprietate publică și implicit al concesionarului, este strict acela de folosire și culegere a fructelor.

Așadar, în momentul vânzării construcției către reclamantă, S.C. APOLLO SRL se putea cel mult angaja să solicite acordul Primăriei pentru subconcesionarea terenului, nicidecum pentru înstrăinarea lui, având în vedere că **în niciun moment terenul în suprafață de 250 de m.p. nu a fost în proprietatea vreunui concesionar, ci a fost mereu în domeniul public al Municipiului Rădăuți.**

Din această perspectivă, un astfel de contract apare chiar ca fiind **lovit de nulitate absolută, fiind încheiat prin fraudă la lege.** În jurisprudența instanței supreme din România, **frauda la lege** a fost definită constant ca fiind situația în care anumite norme legale sunt folosite nu în scopul în care au fost edictate, ci pentru eludarea altor norme legale imperative, cu alte cuvinte, **frauda la lege** este o nesocotire ocultă a legii, prin abaterea unor dispoziții legale de la sensul și spiritul lor, sancțiunea fiind nulitatea absolută⁴. De pildă, în materia profesioniștilor, **frauda la lege** a fost reținută într-un contract de vânzare-cumpărare având ca obiect acțiuni emise de o societate deschisă (tranzacționată pe o piață bursieră) cu nesocotirea dispozițiilor imperative ale legislației specifice pieței de capital referitoare la dobândirea unui procent semnificativ din acțiuni. S-a considerat că actul de vânzare-cumpărare este lovit de nulitate absolută, întrucât ambii părți cunoșteau împrejurarea că nu se puteau obliga să cumpere și respectiv să vândă acțiunile unei societăți deschise, deținute de un acționar semnificativ în afara cadrului legal reglementat de Legea nr. 52/1994, însă, de totală rea-credință au încheiat actul⁵.

În mod similar, la momentul vânzării respectivei clădiri de pe insula lacului Al. Sahia (terenul cu suprafață de 250 de mp), vânzătorul știa că nu poate vinde un teren aflat în domeniul public al Mun. Rădăuți, care nu-i aparține, nici măcar cu acordul primăriei.

3.4. Declarația notarială nr. 54 din data de 10 decembrie 2018 este lovită de nulitate absolută

Aceeași sancțiune de drept, **nulitatea absolută** se impune și cu privire la declarația **notarială dată de Olărean Aurel**, în decembrie 2018, potrivit căreia transmite cu titlu gratuit dreptul de proprietate pentru suprafața de 250 m.p. , situată în mun. Rădăuți, str. 22 decembrie, nr. 7, identificată cu op.f. 5150 din CF nr. 13340 a mun. Rădăuți reclamantei SC AVACONSULTING S.R.L.

O astfel de declarație notarială **a fost dată tot prin eludarea dispozițiilor referitoare la regimul bunurilor proprietate publică**, un bun proprietate publică neputând fi transmis cu titlu gratuit printr-o declarație notarială.

Apreciem că îndrăzneala de a ignora prevederile legii referitoare la bunurile proprietate publică constituie un abuz de drept și face ca atât prevederea contractuală invocată, parte din contractul din anul 1994, cât și declarația notarială de transmitere cu titlu gratuit a unui bun din domeniul public să aibă cauze ilicite și chiar imorale, **sancțiunea fiind nulitatea absolută.**

De asemenea, înțelegem să invocăm excepția inadmisibilității acțiunii având în vedere că obiectul cererii de chemare în judecată îl constituie o suprafață de teren ce

⁴ A se vedea ÎCCJ, s. com., dec. nr. 3577 din 28 noiembrie 2008, pe www.scj.ro.

⁵ *Ibidem.*

apartine domeniului public. Suprafața de 250 m.p. nu se află în circuitul civil, deci nu se poate dispune asupra acesteia. Potrivit dispozițiilor art. 1229 Cod civ. numai bunurile care sunt în circuitul civil pot face obiectul unei prestații contractuale. Încheierea actului juridic cu nesocotirea interdicției de înstrăinare sau a cerințelor de restricție de circulație a anumitor bunuri atrage nulitatea absolută a actului juridic respectiv.

Ne prevalăm în acest sens și de dispozițiile art. 1238 alin. (2) C.civ. și art. 11 C.civ., conform căruia „nu se poate deroga prin convenții sau acte juridice unilaterale de la legile care interesează ordinea publică sau de la bunele moravuri”, iar în baza art. 11 C.civ. pot fi declarate nule numai actele juridice având o cauză ce contravine dispozițiilor *expresse* care interesează ordinea publică și bunele moravuri.

Având în vedere că **terenul cu privire la care se solicită nici măcar nu se află în domeniul privat al Municipiului Rădăuți, cu atât mai puțin să se afle în proprietatea altei entități decât a UAT Rădăuți**, este indubitabil faptul că nu se putea încheia niciun act cu privire la proprietatea terenului, sancțiunea care operează fiind cea a **NULITĂȚII ABSOLUTE**.

Pentru toate argumentele prezentate solicităm respingerea acțiunii formulate de reclamanta SC AVACONSULTING S.R.L.

În ceea ce privește taxa judiciară de timbru, art. 34 alin. 3 din OUG nr. 80/2013 nu se referă decât la cererea de intervenție principală, cu toate acestea nu se poate trage concluzia că cererea de intervenție accesorie este scutită de la plata taxei judiciare de timbru deoarece scutirea de la plata taxei judiciare de timbru trebuie prevăzută expres de lege. Raportat la caracterul neevaluabil în bani a cererii de intervenție accesorie (cerere prin care se formulează o apărare în favoarea uneia dintre părțile inițiale din proces) taxa de timbru datorată este cea prevăzută de art. 27 din OUG nr. 80/2013, **respectiv 20 de lei**.

În drept, ne întemeiem cererea pe dispozițiile art. 63 din C. proc. civ.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 411 alin. (1) pct.2 C. proc. civ, solicităm judecarea cauzei în lipsă.

În dovedire cererii de intervenție accesorie, solicităm încuviințarea probei cu înscrisuri anexate prezentei cereri, respectiv :

- Statutul Asociației Rădăuțiul Civic
- Extrasul de Carte Funciară nr. 30504 referitor la terenul ce face obiectul litigiului, din data de **25 februarie 2020**.
- Anexa nr. 5 din HG nr. 1357/2001 privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Suceava, referitoare la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Rădăuți, **poziția nr. 208**;
- Extras de Carte Funciară nr. 37900 care arată că **și lacul este în domeniul public**, făcând parte din suprafața de la Anexa 5 poziția nr. 208 - domeniul public al UAT Rădăuți, unde este menționat „Parc Al. Sahia”, cu o suprafață totală de 13.200 de mp, din data de **25 februarie 2020**.

- Copii ale articolelor publicate de Asociația Rădăuțiul Civic și ale demersurilor de salvare a lacului Al. Sahia din Rădăuți:
 - Articolul din luna iunie 2018 - lansarea campaniei civice de salvare a lacului
 - Articolul din luna ianuarie 2019 - momentul rezilierii contractului privind lacul și ajungerii la termen a contractului de concesiune privind insula
 - Articolul din luna februarie 2020 - starea actuală, cu imagini actuale

Data,
25.02.2020

Semnătura,

Domnului Președinte al Judecătoriei Rădăuți